

Novi Matajur

Leto V - štev. 16 (112)
UREDNIŠTVO in UPRAVA
Čedad - Via B. De Rubeis 20
Tel. (0432) 71190
Poštni predel Čedad štev. 92
Casella postale Cividale n. 92

ČEDAD, 15.-31. avgusta 1978
Autorizz. Tribun. di Trieste n. 450
Izdaja ZTT
Tiskarna R. Liberale - Čedad

Izhaja vsakih 15 dni
Posamezna številka 150 lir.
NAROČNINA: Letna 3000 lir.
Za inozemstvo: 3500 lir.
Poštni tekoči račun za Italijo
Založništvo tržaškega tiska
Trst 11-5374

Odgovorni urednik: Izidor Predan
Quindicinale
Za SFRJ 40 ND - Žiro račun
50101-603-45361
• ADIT - DZS, 61000 Ljubljana,
Gradišče 10/II - Telefon 22-207

Sped. in abb. post. II gr./70
Poštnina plačana v gotovini
OGLASI: mm/st + IVA 14%
trgovski 100, legalni 200
finančno-upravni 150,
osmrtnice in zahvale 100,
mali oglasi 50 beseda

Po smrti PAVLA VI., papeža miru in sprave

Dobro je poznal probleme in težave beneških Slovencev

Ko smo že dokončevali tiskat zadnjo številko Novega Matajurja, smo zvedeli, da je nenadoma umrl poglavar Katoliške cerkve, papež Pavel VI., zato smo morali naznani njeovo smrt našim bralcem samo s kratkimi osmimi besedami. Bilo pa bi nerazumljivo, nedopustno, da bi ne napisali nekaj več o tem velikem papežu, ki je gojil ljubezen do celega človeštva, ki je bil trden in prepričan zagovornik trpečih množic, ki je bil prijatelj tudi beneških Slovencev in je vedel za njihove probleme in težave.

Pisati članek ali kakršnokoli razpravo o tako velikem možu današnjega človeštva je težko še tistem, ki ga je bolj od blizu poznal, kaj pa sele enemu oddaljenemu laiku.

O papežu Pavlu VI., ki je med drugim napisal važno encikliko *Populorum Progressio*, so za svet dve stvari najbolj jasne, neizpodbitne: 1) V zgodovini, ne samo katoliške cerkve, bo zapisano njegovo ime z zlatimi črkami.

2) Vsi mu priznavajo, da je bil papež miru in sprave.

Ceprap je Montini prihajal iz drugačnega ambienta kot je bil najbolj ljudski papež Janez XXIII. Angelo Roncalli, se ni mnogo oddalil od njegove linije, od njegove poti, čeravno je svojčas pokorno izvajal ukaze in navodila plemiškega in konservativnega papeža Pacellija - Pija XII.

Nekateri trdijo, da bi bil Pavel VI. rajši naslednik Pija XII., kakor Janeza XXIII., ker mu je ta zadnji napravil prevelike luke v bardi Sv. Petra in da jih ni mogel zamašiti, kakor bi jih želel, zato je moral pustiti noter določeno količino »Janezove vode«.

Naj bo kakorkoli, dejstvo je, da mu je njegov predhodnik brez dvoma odprl takšne probleme, za katerih dimenzijs in posledice — morda — niti sam ni vedel. Zato je moral biti Pavel VI. papež - povozovalec med starim in novim. Lahko rečemo, da je

zal tudi v svojem testamentu. Toda kljub temu ni žival med množicami takšnega zau panja in splošnega spoštovanja, kot njegov predhodnik Janez XXIII. Zakaj? Nekateri mu niso mogli odpustiti sodelovanja s konservativnim papežem Pacellijem, drugi pa njegove spretnosti, da je znal udariti enkrat na obroč, enkrat na sod. Jasno pa je, da s svojo osebnostjo ni mogel biti ne Roncalli ne Pacelli, bil je samo Montini in kot tak je zapustil trden pečat na Cerkvi Sv. Petra.

Nam, beneškim Slovencem, je bil najbolj blizu, najbolj pri srcu, ko je sprejel pevski zbor »Rečan« v Rimu in preko njega posebno darilo iz Benečije. Blizu nam je bil tudi 16. septembra 1972. leta v Vidmu, ne samo zaradi tege, ker je bil med nami, ker smo ga videli, ampak tudi za to, kar je rekel na račun Slovencev, ki živimo v Italiji.

Ob tisti priložnosti je dejal:

«Poseben pozdrav prejmete vi, izseljenci beneških pokraj in Furlanije, ki ste se tukaj zbrali, in vi Slovenci, ki ste tako navezani na to pokrajino in ki ste hoteli s svojo navzočnostjo okrepiti duhovne vezi bratskih odnosov med vami in tukajšnjim prebivalstvom».

Tudi delo njegovega naslednika ne bo lahko. Ževeli bi, da bi bil vsaj toliko razsvetljen do problemov, ki tarejo človeštvo, kot je bil Pavel VI.

Nekateri trdijo, da bi bil Pavel VI. rajši naslednik Pija XII., kakor Janeza XXIII., ker mu je ta zadnji napravil prevelike luke v bardi Sv. Petra in da jih ni mogel zamašiti, kakor bi jih želel, zato je moral pustiti noter določeno količino »Janezove vode«.

Naj bo kakorkoli, dejstvo je, da mu je njegov predhodnik brez dvoma odprl takšne probleme, za katerih dimenzijs in posledice — morda — niti sam ni vedel. Zato je moral biti Pavel VI. papež - povozovalec med starim in novim. Lahko rečemo, da je

Un gruppo di partecipanti al Seminario

Od 2. do 15. julija v Ljubljani

USPEL XIV. SEMINAR SLOVENSKEGA JEZIKA, LITERATURE IN KULTURE

Na letošnjem XIV. seminarju slovenskega jezika, literature in kulture, ki je bil v Ljubljani od 2. do 15. julija, je bilo prisotnih 120 ljudi, ki so prišli iz raznih končev sveta, celo iz Avstralije in Japonske. Iz videmske po-

krajine se je udeležilo seminarja 14 slovenskih intelektualcev, med katerimi sta bila prvič tudi dva rojaka iz Rezije. Seminar, ki ga že 14. leto vzorno organizira filozofska fakulteta, je bil prvotno namenjen tujim slavistom, kasneje pa so bili povabljeni še zamejski slovenci iz Italije, Avstrije in Madžarske, da bi se izpopolnjevali v materinem jeziku in se seznanjali z bogato slovensko literaturo in kulturo. Seminar je na visokem strokovnem nivoju in zahteva od udeležencev znatno mero dobre volje in požrtvovalnosti; razna predavanja in lektorati si skoraj neprekinitno sledijo od 8. do 13. ure, popoldne je na razpolago linguistični laboratorij, zvečer so pa na sporednu kulturne prireditve. Glavna predavanja so včasih tematsko zelo težka in namenjena predvsem slavistom, zato so se letos organizatorji potrudili, da bi tudi ne-slavisti sledili posebnim lekcijam, ki so tokrat obravnavale zgodovino slovenskega naroda in slovenske literature. Letos smo si ogledali znamenitosti Ljubljane pod strokovnim vodstvom in narodno galerijo, poslušali koncert starih slovenskih ljudskih pesmi, videli zadnji slovenski film itd. Dve ekskurziji sta nas popeljali v Belo Krajino, v rojstno vas pesnika Otona Župančiča in na Gorenjsko, kjer smo si ogledali Blejsko jezero, hišo F. Prešerna v Vrbi in druge zgodovinske spomenike; beneški Slovenci smo si posebej ogledali Vrhniko in kraje, ki so vezani na Cankarjevo življenje ter se seznanili s tamkajšnjo skupnostjo in z njenimi problemi.

Po mnenju nekaterih kulturnih delavcev bi bilo bolj koristno organizirati poseben poletni seminar slovenskega jezika literature in kulture v sami Benečiji, ki bi bil odprt širokemu krogu ljudi, prilagojen našim razmeram in potrebam ter dopolnjen s študijskimi ekskurzijami po Sloveniji. Izgleda, da so težave predvsem organizacijskega značaja, vendar enim, da je taka ideja vseeno vredna, da o njej razmišljamo, kajti, če bi jo izvedli, bi napravili znenat korak naprej v slovenskem izobraževanju.

Mislim, da bo v prihodnje treba delati bolj smotorno in bolj resno na tem področju, če hočemo biti zares učinkoviti in uspešni pri vsaki kulturni iniciativi, ki jo sami sprožimo, ali ki jo izvajamo v sodelovanju z drugimi kulturnimi ustanovami.

B. Z.

Članica pevskega zbora Rečan, Paola Bergnach izroča darila iz Benečije papežu Pavlu VI.

Il Santo Padre ringrazia il coro Rečan

SEGRETERIA DI STATO

N. 195.592

Reverendo Signore,

Nel loro recente incontro con il Sommo Pontefice nella Basilica Vaticana i membri del coro «Rečan» di Liessa hanno avuto il delicato pensiero di offrirgli l'omaggio di alcuni gentili doni, in segno di affettuosa devozione, anche a nome dei loro concittadini.

M è grato significarLe che il gesto filiale, compiuto dagli offerenti con espressioni di sincera bontà, è stato accolto con paterno compiacimento dalla Santità Sua, soprattutto per i sentimenti che lo hanno accompagnato.

Il Vicario di Cristo, con animo riconoscenze e benevolo, rinnova volentieri ai componenti il coro di Liessa l'Apostolica Benedizione, propiziatrice dei celesti favori, e la estende all'intera comunità parrocchiale e particolarmente alla Signoria Vostra Rev.da, con l'auspicio di ogni desiderata prosperità nel Signore.

Con sensi di distinta stima, mi confermo,

Rev.do Signor Parroco
di Liessa
GRIMACCO

Dal Vaticano, 10 Novembre 1971

dev.mo nel Signore
(+ G. Benelli, Sost.)

Redattori - Redakcijski odbor:
Ferruccio Clavara
Ado Cont
Luciano Feletig

EMIGRANT

«MERCI YVERDON!»

Enorme successo per la 1^a festa dell'emigrante e le sue attività dislocate a Cividale, Lusevera, Corno di R., Grimacco

Per tre giorni le Valli del Natisone ed il Cividalese sono stati il teatro di una grande festa popolare che si è articolata in tutta una serie di manifestazioni culturali, folcloristiche e ricreative che hanno avuto come protagonisti principali le Majorettes e la Banda di Yverdon.

La festa iniziava già venerdì sera a Lusevera con la apertura di una ottima mostra degli artisti locali, la proiezione di diapositive realizzate da Luciano Feletig sul terremoto '76 e la ricostruzione. Al termine della serata si esibiva il complesso «Narodna Klapa».

Il sabato, presso la sede del Circolo Culturale «Ivan Trinko», si procedeva alla apertura ufficiale della Festa. Dopo il Presidente Feletig ed il capo della delegazione di Yverdon, prendeva la parola il sindaco di Cividale, dott. Giovanni Del Basso.

Dopo il rituale scambio di doni ed il tradizionale brindisi alla rinsaldata amicizia, le Majorettes e la Banda sfilavano per le vie di Cividale e si esibivano in una brillante ed applauditissima esibizione in Piazza P. Diacomo.

Il gruppo si trasferiva quindi a Lusevera dove si esibiva nuovamente con altrettanto successo in apertura della seconda serata di festa, il cui ballo era animato dai «Bintars».

La domenica mattina la festa si spostava a Corno di Rosazzo dove gli amici svizzeri riscuotevano un altro successo ed erano ospiti a pranzo del sindaco Visintini.

Nel pomeriggio partecivano alla tradizionale festa di San Giacomo di Clodig e malgrado il caldo e la stanchezza si superavano in una ulteriore splendida esibizione, al termine della quale erano ospiti dell'amministrazione comunale guidata dal sindaco Bonini.

Ripartendo il lunedì mattina per la Svizzera, tutti i com-

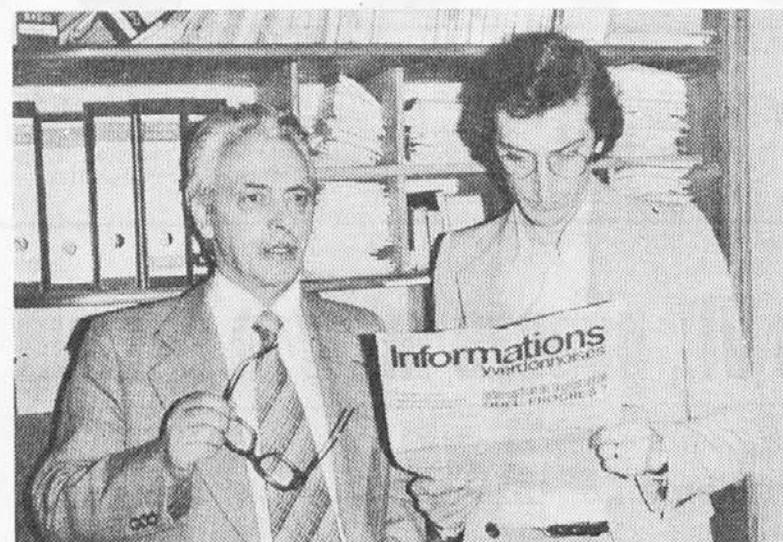
ponenti della imponente delegazione, manifestavano la loro enorme soddisfazione sia per l'organizzazione della manifestazione, il cui merito va senz'altro attribuito a Federico Spagnoli di Yverdon e Valentino Noacco, segretario dell'Unione Emigranti, sia per il calore umano che li ha circondati in continuazione durante la loro permanenza.

Una giovane ragazza ha detto «E' la prima volta che vengo in Italia e quindi in questa zona, ma mi è sembrato di essere a casa, tanto la gente è ospitale, simpatica».

Al di là delle considerazio-

ni di carattere politico che andranno fatte più avanti, sulla enorme potenzialità di questo tipo di rapporto, per fare conoscere all'Europa la nostra realtà e quindi aiutarla a svilupparsi, togliendola dal ghetto nel quale qualche volta si compiace, è da rilevare anche che questo non sarebbe possibile senza la serietà dei nostri lavoratori emigrati, che non vogliono farsi valere come «bravi e buoni lavoratori», così come lo fa ancora oggi la propaganda sul lavoro italiano all'estero, ma piuttosto come cittadini che difendono la propria dignità, riescono ad assicurarsi il rispetto della società nella quale operano.

E' chiuso il capitolo del «povero emigrante», e si è aperto quello del cittadino che in qualsiasi parte del mondo egli si trovi, intende farsi rispettare come uomo uguale a tutti gli altri, valorizzando tutte le componenti della sua personalità, consapevole di arricchire, con la sua diversità, il patrimonio universale.

Federico Spagnoli e Valentino Noacco, due principali artefici della riuscita eccezionale della festa

Dal settimanale svizzero "Informations Yerdonnoises" Frioul: un peuple qui reprend espoir

Le 27 mai 1978, un peu plus de deux ans après la terrible catastrophe qui s'abattit sur elles, la localité de Lusevera et sa société coopérative, inauguraient l'immeuble reconstruit et rénové avec l'appartement, modeste il est vrai, de la population d'Yverdon, et celui plus important du journal de Trieste Primorski Dnevnik.

Lors de notre passage dans cette localité en novembre 1976, tout n'était que désolation: ruines mal déblayées,

monceaux de gravats, route occupée, hommes et femmes vivant sous des tentes hâtivement montées, et fort mal conçues pour lutter contre la pluie, l'humidité et le froid qui régnait en ce début d'hiver.

Des hommes pourtant qui luttaient, tel l'ancien président de la coopérative qui tentait de reconstruire de ses mains parmi les ruines de sa maison détruite, un abri plus solide et plus confortable pour lui et sa famille, une tente militaire, tel notre ami Dino Del Medico, enfant du village, récemment retourné au pays après avoir travaillé en Suisse Romande, de nombreuses années. Dino, qui prit l'initiative, sans attendre les secours acheminés dans l'alliance de l'administration mastodonte italienne, de mettre au point, avec la collaboration des ingénieurs du bureau technique qu'il a fondé à Cividale, un système de consolidation de ce qui pouvait encore être sauvé au moyen de tirants et de ciment injecté dans l'épaisseur des murs...

...En plus de la technique «Del Medico» qui permit de sauver 7 maison (sur les 160 que comptait le village) l'on peut constater aujourd'hui que l'aide directe apportée par la Yougoslavie, et plus particulièrement la république de Slovénie, a permis la construction de 10 charmantes villas contiguës, sur deux niveaux, tout à fait plaisantes et confortables. L'une d'elles est même habitée par un compatriote fribourgeois de Siviriez, qui a choisi de passer là-bas, dans le village natal de sa femme une retraite qu'il espérait plausible!

tra nella linea politica della nostra associazione di creare contatti, stabilire rapporti di collaborazione con i paesi nei quali hanno operato ed operano gli emigranti della nostra comunità etnica slovena. Questo anche a conferma della vocazione internazionale della Provincia, della Regione tutta e della nostra «Benecija», in particolare, che solo apprendendo all'Europa, al mondo, uscendo dalla sua situazione di emarginazione, potrà assicurarsi le condizioni di uno sviluppo futuro. Vorrei infine esprimere la nostra gratitudine a tutte le personalità ed amici qui presenti per l'interesse che dimostrano con la loro presenza, alla problematica dell'emigrazione.

Nel prossimo numero di "EMIGRANT" un servizio relativo al seminario di studio svoltosi a Capodistria dal 24 al 27 luglio

...En plus de la technique «Del Medico» qui permit de sauver 7 maison (sur les 160 que comptait le village) l'on peut constater aujourd'hui que l'aide directe apportée par la Yougoslavie, et plus particulièrement la république de Slovénie, a permis la construction de 10 charmantes villas contiguës, sur deux niveaux, tout à fait plaisantes et confortables. L'une d'elles est même habitée par un compatriote fribourgeois de Siviriez, qui a choisi de passer là-bas, dans le village natal de sa femme une retraite qu'il espérait plausible!

Comunicato del Coordinamento delle Associazioni dell'emigrazione del Friuli-Venezia Giulia

I membri del Coordinamento associazioni dell'emigrazione del Friuli-Venezia Giulia (al quale aderiscono l'ALEF, l'ERAPLE, la Pal Friul e l'Unione emigrati sloveni), sentendosi responsabili verso gli emigrati che rappresentano, ritengono necessario informare le forze politiche, le organizzazioni sindacali e l'opinione pubblica su alcune importanti questioni che riguardano i problemi e le attese dell'emigrazione regionale in questo particolare momento.

Innanzitutto essi fanno presente la crisi occupazionale che investe l'Europa, con la conseguenza di un alto tasso di disoccupazione tra i lavoratori emigrati ed un accentuarsi dello stato di precarietà della loro situazione, per cui ribadiscono la necessità di predisporre efficaci misure affinché coloro che sono costretti a rimpatriare possano trovare adeguate possibilità d'inscriversi nella regione.

A questo proposito il Coordinamento sottolinea l'urgenza dei provvedimenti da prendere e che sono stati costantemente ed unitariamente indicati dalle associazioni della emigrazione; non solo per quanto riguarda le iniziative di carattere congiunturale, quanto soprattutto per la necessità di cogliere pienamente le possibilità che la ricostruzione del Friuli ed il trattato di Osimo debbono offrire per un decisivo sviluppo dell'intera regione.

Gli interventi per la ricostruzione rappresentano l'occasione da non perdere per la rinascita dell'area terremotata, già tradizionalmente caratterizzata da gravi squilibri e colpita da una fortissima emigrazione. Se ad essa si porrà mano con chiarezza di programmi e adeguati strumenti operativi, si potranno creare le condizioni per un consistente rientro di lavoratori emigrati, prima nell'edilizia e poi nelle nuove iniziative economiche che nel frattempo dovranno essere avviate.

Purtroppo questi problemi non sono mai stati seriamente affrontati in sede di Comitato regionale dell'emigrazione, dove i lavoratori emigrati e le loro associazioni avrebbero dovuto naturalmente avere la possibilità di far sentire la loro voce. Ma le condizioni in cui si è svolto il lavoro, il modo di trattare i problemi ed infine i risultati ottenuti, dimostrano ampiamente come fin qui si sia cercato di svuotare il Comitato di ogni significato politico complessivo.

Le associazioni aderenti al Coordinamento richiamano pertanto la responsabilità politica determinante dell'Assessore all'Emigrazione, e quindi della Giunta regionale uscente, per questo risultato fortemente negativo; che si accompagna del resto alle altre numerose inadempienze, tra cui occorre ricordare i continui ed ingiustificati rinvii nella convocazione della seconda Conferenza regionale dell'emigrazione.

Di fronte a questa situazione le associazioni dell'emigrazione, mentre confermano la loro piena fiducia nel metodo unitario e la volontà di continuare a rappresentare e difendere attivamente gli interessi dei lavoratori emigrati, fanno appello alle forze politiche democratiche ed al Consiglio regionale scaturito dalla recente consultazione elettorale affinché vengano affrontati con decisione questi problemi e si dia finalmente una risposta adeguata alle esigenze dell'emigrazione regionale.

Il discorso del presidente L. Feletig

Il presidente dell'Unione Luciano Feletig, il consigliere regionale Romano Specogna, il sindaco di Cividale Giovanni Del Basso

Avant tout je voudrai présenter les plus chaleureux remerciements de l'Union Emigranti et je me permets d'anticiper les remerciements des personnes ici présentes, des populations de Cividale, de Lusevera, de Grimacco et de Corno di Rosazzo, à la délégation d'Yverdon les Bains, aux Majorettes et à tous les membres de la fanfare «L'Avenir» pour le concours qu'ils vont appor-

ter à notre Fête des Emigrants et d'une manière plus générale pour l'intérêt que la Comune d'Yverdon les Bains accorde à notre association et à notre «Benečija».

Potem k sem pozdravljati z Yverdon prej ku bom reku dve besede po italijansko, pozdravim v zahvalim vse rojake ki so se združili h nam za spret naše prijatelje z Yverdon.

Dopo aver salutato i nostri amici d'Yverdon, essendo questo un preludio di una festa, non farò lunghi discorsi.

Solo qualche parola per sottolineare che l'amicizia tra il Comune d'Yverdon e la nostra Zona è il frutto dell'immagine che i nostri emigranti hanno dato, nel luogo dove operavano all'estero, della nostra terra e della sua gente. Questa amicizia si è concretizzata in particolar modo con l'aiuto del comune d'Yverdon ai terremotati di Lusevera. D'altra parte rie-

DELAVCI, EMIGRANTI BLIŽAJO SE VOLITVE ZA EVROPSKI PARLAMENT!

Mnogi od vas ste zapazili, da niste več vpisani v volilne sezname v svojih rojstnih občinah.

Opominjam, da vsak ITALIJANSKI DRŽAVLJAN, tudi če se je rodil in živi v inozemstvu, ima pravico do glasovanja.

Za vpis v volilne sezname je dovolj, da greste na italijanski konzulat ali konzularno agencijo in izpolnite poseben formulir.

Molti di voi si sono certamente accorti di non figurare nelle liste elettorali del comune di origine.

Ricordiamo che ogni cittadino italiano, anche se nato e residente all'estero, conserva il diritto di voto.

Per farsi iscrivere sulle liste elettorali, basta rivolgersi al Consolato d'Italia o all'agenzia consolare e riempire l'apposito formulario.

RINGRAZIAMENTO

Per la collaborazione ringraziamo l'Amministrazione comunale di San Pietro al Natisone e particolarmente il parroco: mons. Venuti, il signor L. Venuti; l'Amministrazione comunale di Cividale, il sindaco Del Basso e i vigili e la polizia urbana; l'Amministrazione comunale di Corno di Rosazzo, il sindaco Vincenzo; l'Amministrazione comunale di Grimacco, il sindaco Bonini e gli organizzatori della sagra di San Giacomo; Claudio Domenis e la sua gentile signora dell'albergo «Al Vescovo» di Pulfiero; i gestori della Nuova Coop di Lusevera; l'A.S. Alta Val Torre; il Gruppo Escursionisti Grotte di Villanova; gli artisti del comune di Lusevera e tutti gli altri donatori e collaboratori benevoli troppo numerosi per nominarli in esteso.

KAKO SO SE UVELJAVILI NAŠI LJUDJE PO SVETU

Danes govorimo o Sandru Stulinu - Vanielcu iz Gorenjega Tarbja

Sandro Stulin iz Gorenjega Tarbja je spet adan od tistih naših ljudi, ki se je s svojim umam, korajžo in sposobnostjo lepno afirmiru po svetu.

Zanj lahko rečemo, da se je celuo visoko uzdignu.

Sandro ima sada 44 let. Še u Venecuelo triindvajset let od tega. Dol se je poročiu in ima pru lepo družino: ženo Luiso s štirimi otroci. Ti so Irene, Antonio, Oretta in Flavio.

S simpatičnega Sandra smo ušačal doma, u Gorenjem Tarbu, kamar je paršu z uso družino na ljetni počitek.

Povjedali smo mu namjen našega obiska in on nas je lepno sparjeu in rad odgovarju na uprašanja, ki smo mu jih zastavili.

Paro naše uprašanje se je glasilo:

«Povjedu si nam že, kada si šu u Venecuelo. Si šu dol s kontratam?»

Odgovor: «...Ne, nobenega kontrata. Vabilo je paršlo od mojega strica, ki živi dol že od 1949. leta.»

«Al je bluo težku dobit djele, kadar si paršu dol?»

«Ja, takrat je bluo puno emigraciona. Od začetka mi je pomagu stric. Djelu sem u fabriki cementovih blokov in železa. Pod gospodarjem sem djelu 8 ljet, potle sma se zložla kupe dva zadružnika (socia). Djelamo tisto djele kot prej. Imamo fabriko, ki izdeluje cementove bloke, po drugi strani pa imamo še železarno (feramenta), u kateri prodajamo svoje proekte in druge.»

«Dost djelcu imata pod sabo?»

«Sada jih imamo 33.»

«Prej ste nam jau u pogovoru, da tisti, ki ne spoštuje emigranta, ni človeški, ni hu-

man Kaj ste mislu s tem? Al vam je bluo zlo težku se uživjet u Venecuelansko družbo?»

«Težku je bluo parvo zapustiti svojo rojstno zemljo, svoje drage, tata, mamo, sestre, brate in prijatelje in potle je bluo težku se parvest Novemu svetu.»

«Dol oblasti, al so vam pomagale al pa djelale težave, kadar ste začeu djelat na svojo roko?»

«Muoram reč, da kadar sem začeu djelat sam, mi je šla oblast zlo na ruke, kar se tiče licenc pa tudi odpiranja kreditov. Tudi z burokracijo njesam imel težav, Dol, človeku, ki se čje postaviti na nuoge, ki se čje in zna pomagat, mu pomagajo.»

«U kajšnem kraju Venecuele živite?»

«U deželi Guacara. Dol sem lepno spoštovan. Imenovalo so me tudi za blagajnika zbornice za industrijo in trgovino (Tesorero della Camera industria y comercio), čeglih sem tle doma napravu samuo elementarne šuo- le.»

«Čujete kajšenkrat domotožje, nostalgijsko domu?»

«Zmjeraj, saldu!»

«Kajšne stike, kontakte i-mate z domom?»

«Prej smo se pisali usak mesec, sada se pa telefoniramo. Hvala, Bogu, njemamo ekonomskih problemov.»

«Če bi imel use ile, kar i-mate u Venecueli, bi se varnu, čeglih ste se dol nastavili z družino?»

«Hitro, že jutre, brez obed-nega pomisleka!»

Potem nam je prijazen Sandro predstavlil njega lepo družino, katerih imena smo vam že napisali. Zaželeti smo mu še dosti sreče in uspehov (succesu) v življenju.

Stulinova trgovina železarna

ROMEO BRIZ :

Tata, zakaj nas ne pelješ na Vogarsko?

Ta zgodba, ki vam jo pišem, je resnično življenje naših očetov in novon iz časa njih emigracije; so reči, ki so jih doživelji. To, kar vam pišem, je resnična zgodba mojega ranjkega očeta, emigranta, vojskača in ujetnika u parvi svetovni vojni.

Več let pred parvo svetovno vojno so emigrirali naši očetje in dežela Balkana, posebno na Vogarsko. Naša generacija, pa je po drugi svetovni vojni masovno emigrirala u druge dežele Evrope, največ v belgijske rudnike (miniere).

Daljnega leta 1910 je moj oče emigriral na Madžarsko. Imeu je samuo 16 let. Z njim je še tudi njega stric. Njih poklic (meštir) je bil »ambulant«, prodajalcji. Prodajali so useh sort blago in tudi podobe svetnikov.

S svojo naramno valizo ali bisago so prehodili vso Vogarijo, od vasi vasi, od hiše do hiše. Večkrat so prespalni u privatnih družinah. Oni so že vedeli za te družine, kjer so lahko prenočili. Njih center, kjer so se zbirali in sestajali, je bil u Budimpešti, u gostilni, ki se je imenovala LIPOT. Tu so se srečevali od časa do časa emigranti iz naših dolin: tu so diskutirali, izmenjali misli, povedali kajšan vic (barzellette), so pili pivo in dober prsten, originalen madžarski tokaj. Oni so že poznali jezik, okolje (ambient) klimo in so že ušačali več prijateljev; poznali so blatne poti, dobili so zmjeraj vič klientov, da so jim prodajali svoje blago. »Use še lepo«, nam je pravu naš oče.

Tako je prišla ura, ko je bil čas se varniti u Italijo. Do 1914. leta sta bila s stricem zasluzila tarkaj denarja, da ga je bluo zadost za zgraditev hiše u koto naše lepe beneške zemlje. Hišica, takuo ljubljena, ni bila še dokončana, ko sta odšla stric in oče zadnjikrat na Vogarsko. Varnila sta se domov mašo tednov pred izbruhom druge svetovne vojne. Moj oče je bil poklican h sudatom. Kmalu so ga poslali na front, u parvo linijo. Biu je ranjen in ko je ozdraveu, so ga spet poslali u parvo linijo, leta 1917 pa so ga uveli in odpeljali u Vogarijo.

Spet je imel priložnost iti na tisto zemljo, kjer je živeu kot mladenič. Nekaj mesecev so bili ujetniki zaprti u lagerjih, potem pa so bli fraj da so še lahko djetal h kumetom.

Kadar so jim povedali, da lahko gredo djelat izven ograje, je bil moj oče najbolj vesel u svojem življenju. Biu je fraj, poznu je jezik, deželo in u bližini je imel vič prijatelju. Tuo je bluo zanj previč ganljivo. Drugi dan zjutraj so paršli na vrata lagerja madžarski kumetji in so uprašali, kduo želi iti djelat z njim. Moj oče je muor ujetnik djetal za tolmača (interpret).

Kmalu potem se mu je parblju en gospod in ga je gledu naravnost u oči in mu reče po madžarsko: »Anton, si ti, Anton?« Oče nam je pravu: »Tudi jest sem ga hitro poznam. Sma se objela in on mi je rekel, da bom od zdaj naprej zmjeraj živeu z njimi, da me ne bo pustiu več v Italijo, da se bom gor oženil. Ta gospod je bil tisti kumet, ki je mene in strica spremjeno pod streho pred štirimi leti. Od tistega dne sem prezivev najlepši čas svojega življenja. Usi so me imeli radi. Paršla je ura, ko se je končala ujejska. Lahko si mislite, kajšna velika želja za varnitemu domu po tarkaj letih, do bi objeu mamo in tata.«

Z upanjem u srcu, da sta še živa, sem se varnu in našo priljubljeno zemljo in spet sem video hišico, ki ni bila dokončana, kadar sem še na frontu. Pomicli sem, da je bila ta hiša zasluzena na Vogarskem, na zemlji, ki sem jo morebit za zmjeraj zapusti. Ko je paršu dan odhoda iz Madžarske v Italijo, sem muorau oblubit mojim dobratnikom, da se kmalu varnu u to ljepono vasico, bližu Budimpešte. Na žalost, nisem mogeu uresničiti obljuditev. Ko sem se porociu, je začela naraščati družina, zmanjkovat denar in Italiji se je začela doba fašizma. Emigrirati u Francijo ali Belijsko je bila težka stvar. Moji prijatelji so rekli, naj poskusimo, če

A VILLANOVA tavola rotonda sui nostri problemi

Si è svolta a Villanova una tavola rotonda sui problemi etnico-linguistici della Valle del Torre, rilevando l'importanza della tutela della cultura umana, popolare e linguistica di matrice slovena che proprio nell'attuale momento va maggiormente difesa dalla lacerante espropriazione e dalla cultura massificatrice e livellatrice di queste preziose diversità locali.

I relatori, prof. Guglielmo Cerno, consigliere comunale del PSI, il perito Pino Giorgio, vice-sindaco, per la DC, e Pinosa Dario, per i giovani, hanno affrontato la varia e molteplice realtà

storica, sociale, economica e culturale della Valle del Torre, rilevando l'importanza della tutela della cultura umana, popolare e linguistica di matrice slovena che proprio nell'attuale momento va maggiormente difesa dalla lacerante espropriazione e dalla cultura massificatrice e livellatrice di queste preziose diversità locali.

Nel dibattito è intervenuto anche il Sindaco del Comune, p. a. Sergio Sinicco, che, dopo aver letto l'ordine del giorno, approvato dal Consiglio Comunale, sul rispetto dell'identità locale linguistica, ha fatto una panoramica degli interventi economici dopo il terremoto.

I partecipanti, assai numerosi, si sono detti soddisfatti di tale iniziativa che permette più slancio nella ricerca di più aperta collaborazione con la gente.

V Zavrhu okrogla miza o slovenski kulturi

V Zavrhu so mladinci v sodelovanju s skupinama prostovoljcev za pomoč potresencem iz Bologne in Padove organizirali okroglo mizo o etnično jezikovnih problemih v Terski dolini. Predavatelji prof. Viljem Černo, Giorgio Pinosa in Dario Pinosa so v svojih poročilih obravnavali družbeno, ekonomsko in kulturno stvarnost v Terski dolini. Prijeti so končala ujejska, sem mislu, kakuo bi bluo lepno djelat in živjet tie u naši dragi beneški zemlji, a na žalost ni bluo mogoče. Tolekrat je muorla emigrirat naša generacija. Te mladi po drugi ujejski smo doživelisti iti usodo kor naši očetje in noni: Je zlostno mislit na tiste leta hitro po ujejski, ko so videli naše doline iti po svetu najboljšo mladost: zlostno za tistega ki je gledu zjutraj na trgh po dolinah, odkoder so vozili autobusi naše te mlade z valizami, ko so te mladi pozdravljali svojo žlahto, sijove, zene, mame, oče... Tisti, ki je to videu, se ne bo mogeu nikdar pozabiti.

Jaz sem odpotovau najprej u Belijsko in potem v Francijo, natu po čez Atlantski Ocean, u Kanado. Po dolnih letih sem se varnu damu. Zazidu sem hišo u Laškem, kjer živim v družino.

Malo se je spremenilo u naših dolinah, od časa naših nonov: hiša mojega očeta je bla zasluzena na Vogarskem, mojo hišo, kjer sedaj živim z družino, sem zasluzu u belgijskih rudnikih (minierah). Kakšno prisotni mladinci so pobudo ocenil za hvalevredno, z željo, da bi se tudi v bodoče ponovila.

PIŠE PETAR MATAJURAC

Tuča na Kamenici - Al so jo parklicale bukva ranjkega gospoda Kaluta?

Ankrat njeso zaupali naši ljudje samuo zvonovam in zvonenu za preganjanje tuče, a zaupali so predvsem duhovnikom, mašnikom. O nekaterih mašnikih so nastale legende. O njih so pravlj ujde, da niso bli sposobni samsuo ustaviti tuče s posebno molitvijo, a da so jo tudi znali narest in jo pošljati u drugo faro, če so bli skregani z gospodom od tiste fare.

Par starim so pravlj in vjervali, da so djelali tuču tudi hudobni štrijoni, a da se je lahko ustavilo tole tučo že s samim zvonjenjem, za ustaviti tučo, ki jo je napravu duhovnik pa ni bluo zadost zvonu. Na drugi strani je muor u bit gliko kopac, potukla tuča. Ankrat se je zgodilo, da so slišali, tisti ki so imjeli poseban dar in buj fine uha, da so se pogovarjal štrijoni u čarnih oblakih. Dve garde čarne magle so se bližale Kuku in Sv. Martinu. Parhajale so iz Matajurja. Iz adne magle na drugo so slišali glas: »Jaz grem proti Humu, potle zavijem u tarbjansko faro, ti pa opravi z lješko. Lahko boš opravu, saj sada je use tiho, psi spijejo!«

Takuo je šla tista magla iz Sv. Martina pruoti Humu, tista iz Kuka pa se je nižala nad vasi lješke fare in se parpravjala, da zasuje dol svoj uničevalni jekleni led. Naenkrat se oglasi, »zalaja« zvon na Ljesah. Magla se uzdigne in spusti pruoti Gorenjem.

Tarbu. »Zakaj njesi nič o-pravu?« je zarju štrijon u magli, ki je bla nad Humom. »Njesam mogu. Lješki psi so me oklali za rit, da sem se komaj rješu!« Mu je odgovoril drugi.

Vi, dragi brauci, ste že zastopili, da so čarovniki (Štrijoni) imenovali, imeli zvonove za pse.

«Tudi u Tarbu na boma nič opravla. Čuješ, psi že lajajo iz njih turmal!« se je spet slišu glas iz Huma. Spustila sta se pruoti Benčicam in tam sta usula svojo nesrečo. Tisto ljetu njeso vasi o-kuole Benčicah nič pardjelale. Nevje se, al so tam »psi-zvonovi« spali, al pa niso bli takuo dobrig za preganjan tučo, ki tisti na Ljesah in u Gorenjem Tarbu.

(Nadaljevanje prihodnjic)

OGNUNO E PADRONE IN CASA SUA

Patito il danno dobbiamo sopportare anche le beffe.

Questa sensazione cancella ogni altra scorrendo l'ultimo articolo regalatoci sulla rivista della Filologica friulana dal nostro «amico» dott. L. Ciceri. Costui sostiene di battersi da anni per la nostra cultura. Se si dovesse giudicare da ciò che produce e per quello che rappresenta si dovrrebbe concludere che attualmente egli è uno dei principali sostenitori della nostra lingua e cultura. Spesso si è tentato di dare un volto definito a quella melma che con ogni mezzo lecito e non, tenta di eliminare dalla nostra terra. Poche volte questo volto è stato trovato. Il dott. Ciceri è uno di questi? Questo gentiluomo, al di là delle sue chiacchiere, cosa mai ha fatto pubblicamente per la nostra cultura? Cosa hanno fatto quei tre o quattro suoi seguaci locali, per non dire peggio, se non privare la nostra regione di qualche oggetto artistico artigianale?

Mai costui, o meglio costoro, ha aperto bocca o appoggiato qualche iniziativa che desse una boccata di ossigeno alla nostra comunità. Anzi costoro divenivano, e ancora lo diventano, paonaz-

KAJ SE JE ZGODILO PO NAŠIH DOLINAH

GRMEK

Puno problemu na zadnjem komunskem konsejju

Kot po usakem konsejju, je pošlo tudi po zadnjem, ki je bil u nedeljo 16. julija, Šindak Bonini informacijo ljudem o problemih, ki so o njih govorili.

Kot parvo rječ je konsek sparjev sklepni račun (conto consuntivo) za ljeto 1976 in za ljeto 1977.

Iz sparjetega konsuntiva vidimo, da ja za ljeto 1976 inkasiru komun 130 milijonu 670 taužent 120 lir, plačju pa 108 milijonu 62 taužent 656 lir.

Za ljeto 1977 pa vidimo, da je paršlo u blagajne komuna 189 milijonu, 10 taužent 451 lir, iz komunske kaže se pa je bluo plačjanah 145 milijonu 792 taužent 167 lir.

Od ljeta 1977 je ostalo u rokah komuna njeki nad 63 milijonu an pu.

Po dveh konsuntivah so sparjeli še nove tarife za fit komunalnih hiš. Sparjeli so tudi prošnjo, da dajo na fit bivšo elementarno šuolo u Platcu njeki firmi, ki ji bo služila za laboratorij. Odpreja se možnost za dat djelo od 5. do 10. ljudem.

Natuo so konsilirj sparje li načrte (progette) za nove djela. Za nje bo dala de nar dežela (Region). Te dje la bojo koštale:

— Za postrojitev ceste iz doline (od tombina) u Platcu L. 70.000.000

— Za postrojitev ceste od Klodiča do Hostnega in Podlak L. 150.000.000

— Za postrojitev ceste iz Ljes do Malega in Velikega Grmeka L. 130.000.000

— Za postrojitev in raz šritev uhdne ceste u Mali Grmek Lir 36.000.000

— Za postrojitev in raz šritev ceste do hiš u Kanalcu Lir 41.000.000

— Za postrojitev ceste iz Klodiča u Topolovo in za ureditev notranjih poti u Topolovem Lir 80.000.000

— Za zazidavo dveh pod pornih zidov v Klodiču Lir 20.000.000

— Za cjesto, ki jo že dje lajo po dolini Kodarjane do topolovškega malna kjer imajo bivališče uce topolov ške kooperativne Lir 90.000.000

Povjedati muoramo še, da je paršlo pismo od dežele (regiona), da je bluo že danih 120 milijonu lir za ureditev ceste s podpornimi zidovi od Kanalca do Prevala in 35 milijonov lir za zgraditev podpornih zidov na komunalski cesti u Podlak.

Če bo dežela sparjela use načrte, bo usega skupaj novega djela za 782 milijonov lir.

Ce bi pisali o useh problemih, ki so govorili na komunskem konsejju u Grmeku, bi muorli napisat eno celo stran Novega Matajurja. Tega ne moremo, ker muorimo pustit prostor za novice še iz drugih komunov. Na kratko naj povemo še, da so ble dodeljene nove hiše.

Hiše, ki jih je šenkala Socialistična Republika Slovenija so parjeli:

— Clodig Franco Kocjanu iz Klodiča;

— Bucovaz Mario Lazarju iz Zverinca;

— Marinig Giorgio, Ueku iz Dolenjega Brda.

Za slovenske hiše je bluo zaprosilo še drugih danaist družin in sicer: Trusgnah Lucia iz Dolenjega Grmeka, Canalaz Maria Gomez iz Dolenjega Brda, a živi u Angliji, Trusgnach Aldo iz Topolovega, Sdraulig Doro iz Klodiča, Gariup Renzo iz Klodiča, Crainich Giuseppe iz Gorenjega Grmeka, Scuoch Vittorio iz Topolovega, ki živi u Milanu, Trusgnach Giuseppe iz Zverinca, Gherbiz Aldo iz Klodiča in Vogrig Pietro iz Dolenjega Brda.

Tuo se pravi, da je zaprosilo za tri hiše štirinajst družin.

Ker manjkajo stanovanja, se je obvezu komunski konsek za zgraditev novih hiš in adaptacijo drugih stanovanj, da se bo zadostilo usem potrebam.

Topolovo:
Poročiu se je Franco Gariup

U soboto 29. julija sta se obljudila večno zvestobo na vasnjan Franco Gariup - Papežu po domače - in Parcelli

Almerina iz Ziracco. Franco živi z njega mama in brati že puno ljet u Čedadu.

Mladim novičam, ki jih vi demo na sliki, želimo use dobro u njih skupnem življenu.

DREKA

DEBENJE Pavla Kosmačina ni več med nami

Use je presenetila smrt Pavelna Tomasetiča, Kosmačinovega po domače. U pandejak 7. avgusta pred pudne je šeu h Pacuhu po pension, a buožac, ga ni uzdignu. Glih no malo za vasjo Pacuh ga je parjelo slabio in

je na poti umaru.

Kadar ga ni bluo na kosi lo, je ženo začelo skrbjet. Šla ga je sama iskat in ga ušafala martvega. Imeu je 63 ljet. Rajnik Pavel, oče bivšega bokserja Giannija, je bio dobar in pošten človek in kot takega bomo ohranili u večnem spominu.

Njega pogreb je bio u srredo 9. avgusta pri Sv. Štobranku. Puno ljudi ga je spremljalo na njega zadnji poti. Naj pomaga žalostni družini naša tolažba.

SOVODNJE

Praznik za odpartje obnovljene cerkve Odrešeniku na Matajurju

Dne 14. in 15. avgusta je bla na varhu Matajurja velika fešta. Odprli so obnovljeno cerkvico Odrešeniku.

Cerkvico je obnovilo alpinistično društvo C.A.I. iz Čedada. Na fešto je paršu tudi videmski nadškof Mons. Battisti.

O tem bomo vič pisali za petnajst dni.

SV. LENART

Veliko praznovanje v Sv. Lenartu

Letos so praznovali u Sv. Lenartu tradicionalno šagro Sv. Roka kar šest dni, od petka 11. do srjede 16. avgusta. Tudi ljetos je bluo na praznovanju vič kulturnih stvari. Med drugim so organizirali u ljepi sali kulturnega doma razstavo (mostra) društva beneških likovnih umetnikov in praznik emigranta.

Ceglih je tudi u Sv. Lenartu nagajala slava ura, se lahko reče, da jim je šla fešta kar dobro.

DOLENJANE

U soboto 5. avgusta je u marla u čedajskem špitalu Cecilia Cernotta (Cilja). Učakala je lepo starost, imela je 84 ljet življenga. Ranjka Cilja je bila mama od Franca Cernotta, znanega pjevca, ki pjeva u zboru Rečan. Nje pogreb je bio u pandejak 7. avgusta u Kosci.

Francu in usi žlahti izraža pevski zbor Rečan globoke sožalje. Sožaljam se pri družuje tudi Novi Matajur.

Podbonesec

Sreča u nesreči

U torak 1. avgusta se je zgodila nesreča našemu vasnjanu Netu Juretiču. Ko je peju kravo h baku u Gorenji Mersin, ga je razpojena žvina potisnila pod pot, pod zid. Udaru se je u koljeno in glavo. U špitalu so mu jal, da bo ozdraveu u dvajsetih dneh. Juretič je dobar kmet in skrban govedar. Kadar so ga peljali u špital, je obupano prosu: «Parjate lji, skarbite, da ne bojo bulile moje krave!».

«Skarbi za ozdravet!» so ga potroštali vasnjeni.

«Saj ni nič, lahko bi se bluo kaj hujšega zgodilo!» je jau Neto. Tudi vasnjeni pravijo, da bi se bluo lahko kaj hujšega zgodilo, zato lahko napišemo, da je bio Neto srečan u nesreči!

U soboto 5. avgusta se je poročil naš vasnjan Juretič Severin, Grozotov po domače. Njega pridna žena je Bertazoli Ezia iz Dro (Trento).

Novič je djelu puno ljet dol po Afriki, sada djela doma, saj je dobar zidar. Mlademu paru želimo puno sreče u skupnem življenu.

Gorenjavas

En jagar vič u Batističevi hiši

U pandejak 31. julija se je rodil Andrea Battistig iz Gorenjevasi. Njega tata Argentino je simpatičen gradbeni izvedenec (perito edile), ki djela že skor dve leti u našem komunu. Njega vlijudnost (gentilezza) je že zdauno šla čez konfine naših dolin. Argentino je znan tuđi kod dobar jagar.

Prej ko se je varnu djelat u Benečijo, je djelu vahto predsedniku republike, kot «corazziere». Tudi tata od njega žene - Valentin - je bio corazziere in Argentino je tam spoznju njega hči Ermilio, ki mu je sada porodila ljepega in zdravega puoba, novega jagra. Kakuo sta se spoznala Argentino in Ermilio? Bluo je parabližno tokole:

Te star koracier je upravšu te mladega: «Od kod si?»

«Iz Podbonesca!»

«Pru iz Podbonesca?»

«Iz Gorenjevasi!»

«Jaz sem pa iz Ruonca». Odgovori Valentin, ga peje damu in tam je spoznju Ermilio.

Sta se poročila in rezultat tega je sada mali Andrea.

Koraciria sta se varnila u rojstne kraje, u Ruonac in u Gorenjevas, s svojimi družinami.

Za zblizat dve družine miliši Argentino, kot dobar perit, speljal telefriko od ene vasi do druge. Troštamo se, da se bo tale pametna turistična ideja uresničila.

Voščimo, da bi živeu Andreu zdre u veselu, da bi imjeli puno veselja z njim tata in mama, nono in nona.

Bijača

U soboto 29. julija sta se poročila u cerkvi Sv. Jakoba u Bijačah, Raccaro Graziel, stara 20 ljet, in Bernardino Gianpaolo, star 21 ljet, iz Dolenje Mjerse. Živjela bosta u Dolenji Mjerse.

Zlahta in parjatelji želijo mlađim novičam puno sreče in zdravja u življenu in pratu pono srečnih in zdravih otrok.

Iz tehničnih razlogov je iz te številke izpadlo nadaljevanje podlistka «Mali Tončić je branil svoj jezik». Bralcem in naročnikom se oproščamo.

August, mesec praznikov

Za Kamenico, ki se je tudi ljetos nesrečno končala zavojo slave ure, so bli na vari sti novi prazniki in šagre. Ker imamo malo prostora, napišemo le malo o njih.

Dolenji Barnas

Ce odvzamemo petak, ki je no malo daž strašu, lahko rečemo, da jim je lepou u spela (riušila) šagra na lepem kraju ob Nediži. Praznovali so od petka 4. do pandejka 7. avgusta.

Le pandejak 7. avgusta so izvolili tri najlepše čeče (miss) iz Nediških dolin. I menijo se Obit Linda, Maria Pia Medves in Nadia Giacomelli. Organizatorji so zavoljni z zaslužkom.

Rezija

Tudi u Reziji je strašu daž u petek 4. avgusta na lepim folklornim festivalu, ki so ga organizirali na Prodri, in ki je trajal 4 dni.

Nastopile so folklorne skupine iz Furlanije, Kanalske doline, Jugoslavije in

Avstrije. Festival so zaključili z nastopom domače folklorne skupine. Poseben interes je bio za nedeljske natoste. Zvečer se je zbral okuole plešiča več tisoč ljudi. Bilo jih je več tudi iz Nadiških dolin. Rezijani so prav lepo sprejeli igranje be neške «Narodne Klape».

Klodič

U nedeljo 6. avgusta so alpi organizirali drugi trofej «Cap. Giampietro Zorzettag» štafetni pohod po bregu. Za pohod se je bluo upisalo 15 skupin po tri-tuo se pravi 45, posebno mladih ljudi. Dobila je škuadra iz Kleinja, ki je bila takole sestavljena: E. Jussig, Tomasetig in M. Jussig. Dve skupine iz Grmeka so se lepou plasiale:

Luigi Chiabai, Vogrig Giuseppe in Pio Chiabai so paršli na 5. mjesto, Sdraulig Piarpaolo, Chiuch Giordano in Primosig Tonino pa na 7. mjesto.

Mladinci iz Grmeka, ki so se udeležili štafetnega pohoda.

VIŠKORŠA

Lepa fešta tudi v Viškorši u nedeljo 13. avgusta, škoda pa, da jim je nagaju daž, saj je bla napovedana manifestacija za popadan.

Odpali so socialni center (centro sociale) 15 stanovanj za starejše ljudi. Bila je birma, ki jo je opravu videmski škof, potem pa je sledil kulturni program.

ZAVARH- VILLANOVA

Speleološka skupina iz Zavarha in Center za kulturne raziskave iz Barda sta organizirala 14. in 15. avgusta praznik «Sv. Marije avošnice».

U Zavarhu je igrala «Narodna klapa» iz Sv. Lenarta in «Pomlad» iz Trsta.

Zastave treh držav in dobodošlica v treh jezikih je pozdravljala tiste, ki so prišli na rezijanski folklorni festival.